

Morgunblaðið/Golli

Morgunblaðið/Golli

Morgunblaðið/Golli

Leiðangurinn að Ljóslitlífun

ELLEFU málarar af yngri kynslóðinni opnuðu sýninguna Ljóslitlífun í Listasafni Reykjavíkur á föstudagskvöldið. Ljósmyndari Morgunblaðsins leit inn til listamannanna þegar þeir voru að setja sýninguna upp á fimmtudaginn var.

Listamennirnir eru: Davíð Örn Halldórsson, Gabriela Friðriksdóttir, Guðmundur Thoroddsen, Heimir Björgúlfsson, Helgi Þórrsson, Jón Henrysson, Ragnar Jónasson, Sara Riel, Sigga Björg Sigurðardóttir, Sigtryggur Berg Sigmarsson og Þórdís Aðalsteinsdóttir.

Harður heimur barnsins

Frönsk kvikmyndahátíð í Háskólabíói

C'est pas moi, je le jure! / Það var ekki ég, ég sver það! ★★★★★

Kanada, 2008.

Léon Doré er bráðgreindur en afar þjáður tíu ára drengur sem býr í Quebec. Árið er 1968. Foreldrar hans eru á barni skilnaðar og Léon reynir að fyrirfara sér með ýmsum hætti og gera ýmsan óskunda, í von um að það muni draga athygli foreldranna frá eigin vanda-málum. Léon brýst inn til nágrannanna og lýgur sig út úr hvers konar vandræðum. En þrátt fyrir margvísleg neyðarköll drengsins, sem gera aðeins illt verra, skilja foreldrarinnir og móðir hans flýst til Grikklands. Léon og eldri bróðir hans verða eftir hjá föður sínum í Quebec og móðurleysið skilur eftir stór ör í barnsálunum. Eina manneskjan sem Léon nær tengslum við er bekkjarsystir hans Léa. Hún er beitt ofbeldi af frænda sínum og líkt og Léon reynir hún að flýja napran raunveruleikann.

C'est pas moi, je le jure! „Myndin er grátbrosleg, samkenndin er mikil með börnunum í hörðum heimi skilningslíttilla foreldra.“

Það er lítið um feilspor í *C'est pas moi, je le jure!* og víst standa barnungir leikararnir sig afskaplega vel. Myndin er grátbrosleg, samkenndin er mikil með börnunum í hörðum heimi skilningslíttilla foreldra. Börn eru jú flóknar og heillandi persónur sem veita þarf ást og hlýju og þegar hún er ekki til staðar fer oft illa. Leikstjóri myndarinnar, Philippe Falardeau, dregur listilega fram flókna mynd af heillandi persónum og einkum þá hinum hugmyndaríka Léon sem er afbragðsvel leikinn af Antoine L'Écuyer. Þó margt sé vissulega spaugilegt í myndinni er

hún fyrst og fremst dramatísk og það má búast við tári á hvörmum hrifnæmari biógesta. Myndin hefur í raun allt til að bera: gott handrit (sem byggt er á sögu Brunos Héberts), vandaðan leik og leikstjórn sem og myndatöku. Þá sakar sannarlega ekki að undir er leikin tónlist Sígur Rósar og Patricks Watsons. Það eina sem í raun er hægt að finna að myndinni er að það hægist fullmikið á henni þegar líða tekur á seinni hlutann, maður fær tilfinningu fyrir ákveðnu stefnuleysi. En hún réttir þó fljótt úr kútnum. Sannkölluð kvikmyndaperla.

Framtíðin er á netinu

Netið skipar æ stærri sess í viðskiptalíf-inu. Ísland er fremst í flokki þjóða þegar kemur að netnotkun og ljóst að íslenskt atvinnulíf stendur vel að vígi til að grípa þau mörgu tækifæri sem internetið býður upp á.

Viðskiptablað Morgunblaðsins kryfur möguleika netsins í veglegu sérblaði.

Skoðuð verða spennandi sprotafyrirtæki, staðan tekin á verslun og þjónustu á netinu og rýnt í hvernig ná má því besta út úr vefnum.

Meðal efnis verður:

Hvar liggja sóknarfærin?

Hverjir eru möguleikar netverslunar á Íslandi?

Er sama hvernig vefsíður eru hannaðar?

Er fyrirtæki þitt að nota netið rétt?

Þetta og margt fleira í blaðauka

Viðskiptablaðsins 28. janúar.

Pöntunartími auglýsinga er fyrir klukkan 16.00 mánudaginn 25. janúar.

Nánari upplýsingar veitir Sigríður Hvönn í síma 569-1134/692-1010 og sigridurh@mbl.is

Fáðu þér áskrift á mbl.is/askrift

– meira fyrir áskrifendur

